

Spørgsmål 3:

Der ønskes nærmere oplysninger om elektricitetsrådets virksomhed i henhold til den gældende lovs § 2, herunder antallet af anmeldte forslag til investeringer, antal tilfælde, hvor anmeldte forslag ikke straks har kunnet godkendes, årsagerne hertil og det typiske forløb af forhandlinger om ændringer i forslagene.

Svar:

Fra elektricitetsrådet har jeg indhentet den i 70 eksemplarer vedlagte skrivelse af 30. maj 1975 angående rådets administration af stærkstrømslovens § 2, og jeg tillader mig at henvise til denne.

ELEKTRICITETSRADET

Den 30. maj 1975.

I besvarelse af ministeriets skrivelse af 23. maj 1975 (j. nr. F. 59-4 i) vedrørende de af folketingets energiudvalg stillede spørgsmål „Ad forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg (F. 165)“ skal ad pkt. 3 og 4 anføres:

ad pkt. 3.

Der var i 1952 i alt 330 virksomheder, som producerede elektricitet til den offentlige forsyning. I løbet af de følgende 15 år gik dette antal ned til 55, af hvilke 10 var vandkraftværker af ældre dato og 11 værker til forsyning af mindre øer. Bortset fra vandkraftanlæggene er produktionsvirksomhedernes antal i dag 15, hvoraf 3 mindre til forsyning af øerne Anholt, Endelave og Christiansø. Det overvejes at forsyne Endelave gennem et undersøisk kabelanlæg, hvorefter værket på øen vil blive nedlagt (eller stillet i reserve).

De anmeldelser på anlæg, som elektricitetsrådet ikke umiddelbart har kunnet godkende, er blevet indsendt fra landelektricitetsværker, stationsbyværker eller mindre købstæders kommunale forsyninger. Den sidste af disse anmeldelser blev modtaget i 1964 (fra Uglev Andels Elektricitetsværk).

Anmeldelserne har omfattet opstilling af diesellaggregater, som regel for jævnstrømsproduktion på værker, hvis behov bekvemt

Jeg skal bemærke, at teknisk anmeldelse af nyanlæg og udvidelse af bestående anlæg fortsat skal ske til elektricitetsrådet, uanset ophævelse af lovens § 2 af hensyn til rådets undersøgelse af anlæggets overensstemmelse med stærkstrømsreglementets sikkerhedsbestemmelser.

Som det fremgår af rådets skrivelse, er der ikke siden 1964 modtaget anmeldelser, som rådet ikke har kunnet godkende med henvisning til lovens § 2. I et par tilfælde har der dog været drøftelser om tidspunktet for et anlægs idriftsætning.

Det er videre oplyst, at antallet af grænsetvistsager i de sidste 3 år har været 3.

kunne dækkes af en billigere vekselstrømsforsyning fra nærliggende vekselstrømsnet. En del anmeldelser fra sådanne værker er blevet godkendt, fordi vekselstrømsforsyningsanlæggene ikke var udbygget i et sådant omfang, at de pågældende værker umiddelbart kunne få en tilfredsstillende vekselstrømsforsyning.

For enkelte værkers vedkommende er den fremsendte anmeldelse blevet trukket tilbage efter en forhandling med det pågældende værk, men i en lang række tilfælde har indsenderen efter modtagelse af rådets redegørelse fastholdt anmeldelsen, hvorefter rådet i henhold til § 2, 1. stk., 4. afsnit, i anden omgang har måttet godkende denne.

De siden 1965 indsendte anmeldelser på nyanlæg er indgået fra virksomheder, der er deltagere i samarbejderne inden for ELSAM eller Kraftimport, og de pågældende anlæg har derfor skullet indpasses i det mønster for samarbejde om produktion og fordeling, som disse to organisationer står for. Udvaldelserne har i disse organisationer været genstand for meget indgående undersøgelse i enkeltheder med hensyn til teknik og økonomi, og anmeldelserne har derfor stort set ikke givet rådet anledning til bemærkninger.

I grænsetvistsager har det været rådets principielle indstilling at søge at finde frem